



Beveiligster Wafea Baali in de Koopgoot. FOTO SANNE DONDEERS

Turen naar een niet betaald cadeautje

Experts voorspellen recordomzetten in de dagen voor kerst. Het schijnt drukker dan ooit te worden in de Beursgraverse. Uitgekiend shoppen of snel nog even een presentje scoren? Pension Koopgoot bericht deze week vanuit het Rotterdamse koopwalhalla.



TJEERD AGEMA
ROTTERDAM

Het kan die keurig ogende mevrouw zijn met haar grote zwarte tas. Het kunnen ook die jongeren zijn, die een voor een de winkel binnenstruinen en naar elkaar knikken. Of wat te denken van de man keurig in een pak is gestoken, maar daaronder afgetrapte schoenen draagt?

Wafea Baali (29) heeft een scherp oog voor afwijkend gedrag. Al tien jaar tuurt ze in grote winkelketens rondom de Koopgoot om zich heen om te zien wat anderen missen. De beveiligingsmedewerkster van Trigion houdt ongeveer dagelijks iemand aan die ze op heterdaad betrapt. Met de kerstdagen voor de deur zet Trigion extra mensen in. Het Schiedamse bedrijf is de grootste particuliere beveiliging van Nederland dankzij een onlangs gesloten deal met Schiphol.

Zo rond de kerst houdt ze nog wel eens mensen aan die geen cent te makken hebben, maar wel een cadeautje willen kopen voor hun geliefde. Of dat geen huilverhalen zijn om medelijden op te wekken? „Niet als iemand maatje S heeft en met een trui maat XL probeert de winkel uit te komen,” zegt Baali.

De laatste twee jaar zijn het vooral jongeren die pikken uit winkels en

mensen bestellen. „Dat neemt enorm toe,” aldus Baali. „Vaak hoor je achteraf van ze dat hun ouders gescheiden zijn, dat ze uit een internaat komen.” De probleemjongeren slaan vooral toe op koopavonden en in het weekend.

Op mijn rondje met Baali langs verschillende winkels is het 'winkelbeeld normaal', zoals dat in haar jargon luidt. Terwijl ze in het Kruidvat honderduit vertelt over haar vak, houdt ze cosmetica en de haarproducten in de gaten. Intussen tuurt ze via een spiegelpilaar naar de Zwitsalspullen achter zich. Die zijn namelijk ook geliefd, weet ze.

Wat ze in het centrum van Rotterdam tegenkomt, deelt ze op in grofweg twee groepen: je hebt op de eerste plaats de Rotterdamse winkeldieven. Dat zijn over het algemeen amateurs. De meeste kent ze inmiddels aardig, zegt Baali. Verder heb je landelijk georganiseerde bendes die ge-

regeld van stad wisselen. „Ik zou ze omschrijven als Oost-Europese types. Echte professionals.” Hoe die zich dan onderscheiden van de gelegenhedief? „Een prof steekt gelijk iets in zijn tas. Dat gaat vliegensvlug,” weet Baali. „De amateur pakt wat, gaat dan in een hoek van de winkel staan, stopt het dan pas weg en kijkt voorturend rond of niemand hem in de gaten houdt.”

Verderop in de Vodafone-winkel groet ze twee onopvallende mannen. Ze blijken undercover-beveiligers te zijn van de V&D die zo anderen zullen afwisselen.

Achter een dief aanrennen, zoals ik had gehoopt, gebeurt niet op ons rondje. Het blijkt ook bijna nooit voor te komen. Tachtig procent van de aangehouden dieven gaat moeiteloos mee. „En als we achter iemand aan gaan, is dat om vooral de producten terug te halen. Daar betalen winkels ons uiteindelijk voor.”